

РЕШЕНИЕ

№ 20055

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **5929** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. А. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 против Решение № 1817/15.04.2024 г. постановено по АНД № 6503/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 100-ен състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-027312/23.12.2022 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложена „глоба” в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно като постановено при нарушение на материалноправните разпоредби и процесуални правила, както и необоснованост. По същество се твърди, че при съставянето на АУАН и е подходено формално. Счита, че в оспореното решение не се съпоставят свидетелските показания с останалите доказателства. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление.

Ответникът – Началник сектор в СДВР отдел „Пътна полиция”, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено ката

правилно и законосъобразно решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1817/15.04.2024 г. постановено по АНД № 6503/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 100-ен състав, съдът е потвърдил НП № 22-4332-027312/23.12.2022 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Й. А. Д. му е наложена „глоба” в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 13.12.2022 г., около 18.30 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], Й. А. Д. управлявал собствения си лек автомобил „Мини У.”, с рег. [рег.номер на МПС] и срещу номер 90, поради движение със скорост, несъобразена с интензивността на движението, реализирал ПТП в спрелия пред него в колона лек автомобил „Хюндай И 10 с“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от К. Н. Г., който от своя страна, в резултат от удара се изместил напред и се ударил в задната част на намиращия се пред него лек автомобил Фиат Б., с рег. [рег.номер на МПС], управляван от Г. Б. Т.. В резултат от това били причинени щети по предната и по задната броня на лек автомобил „Хюндай И 10 с“, с рег. [рег.номер на МПС]. Установява се, че към момента на удара, лекият автомобил, управляван от К. Г. и лекият автомобил, управляван от Г. Т. били спрели и не се движили, тъй като по улицата имало задръстване и изчаквали други, автомобили, намиращи се пред управлявания от Г. Б..

По делото пред въззивния съд са представени и следните доказателства: декларация от 13.12.2022 г. от Й. А. Д.; декларация от 13.12.2022 г. от К. Н. Г.; декларация от 13.12.2022 г. от Г. Б. Т.; скица на ПТП към протокол за ПТП от 13.12.2022 г.; протокол за ПТП № 1851310 от 13.12.2022 г.; справка-картон на водача за Й. Д.; заповед № 513з- 5070 от 21.07.2015 г. СДВР; заповед № 8121к-13312 от 23.10.2019 г. МВР; заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. МВР; АУАН Серия ГА № 845859 от 13.12.2022 г.; НП № 22-4332-027312 от 23.12.2022 г..

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитаните свидетелите – Н. Л. Л. актосъставител и К. Н. Г. водач на лек автомобил „Хюндай И 10 с“, с рег. [рег.номер на МПС], както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетелите, като е счел, че същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия помежду си и са логични и ясни.

Въз основа на доказателствата по делото се установява описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

От правна страна съдът е приел, че в АУАН, така и в НП се съдържат всички изискуеми от закона реквизити и е дадено достатъчно пълно и ясно фактическо описание. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, въз основа на приложените по делото заповеди за компетентност на актосъставителя и АНО. АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и при спазване на процесуалния ред за това. Съдът е приел, че обжалваното НП не е било връчено по надлежния за това ред. Заключил е, че въз основа на доказателствата по делото е

установено по несъмнен начин описаното в НП и АУАН е извършено от Д..

По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Й. А. Д., допустима жалба.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

В съдебното производство фактическите констатации, отразени в АУАН, нямат обвързващата доказателствена сила, каквато имат за административнонаказващия орган в производството по налагане на административно наказание по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. В настоящия случай за установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на Н. Л. Л. актосъставител и К. Н. Г., водач на лек автомобил „Хюндай И 10 С“, с рег. [рег.номер на МПС] , като същите са дали ясни, конкретни и непротиворечиви показания, които законосъобразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи. Показанията на свидетелите категорично потвърждават констатациите, отразени в АУАН и НП.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП. Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

В случая е категорично установено, че водачът на МПС не е съобразил скоростта на движение на автомобила, който е управлявал, което е довело до ПТП с друг автомобил. Жалбоподателят е бил длъжен да съобрази скоростта си с интензивността на движение, че при необходимост да може да спре, но в случая не го е сторил и по непредпазливост е предизвикал ПТП.

Съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП, като му е наложена глоба във фиксиран размер от 200 лв.

При служебната проверка, не се установиха неувъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1817/15.04.2024 г. постановено по АНД № 6503/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 100-ен състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: